

Giganci Nauki

<https://gigancinauki.pl/gn/biogramy/84020,Sliwiński-Tadeusz-Franciszek.html>
2022-10-03, 16:26

ŚLIWIŃSKI Tadeusz Franciszek (1880, Warszawa – 10 VII 1954, ?), inżynier chemik, technolog cukrownictwa, wynalazca. Pochodził ze zubożałej rodziny ziemiańskiej. Był synem Artura, administratora majątków rolnych, i Marii z Zielińskich, bratem Stanisława (1875–1950), pioniera elektryfikacji i automatyzacji procesów cukrowniczych.

Studiował na wydziale chemii technicznej Szkoły Politechnicznej we Lwowie, gdzie w 1907 uzyskał dyplom inżyniera chemika. Pracował jako chemik w cukrowniach na Ukrainie, w Kujanówce i Rohoźnie oraz jako dyrektor cukrowni w Sobolówce. W 1919 powrócił do Warszawy. W 1921 został kierownikiem Centralnego Laboratorium Cukrowniczego. W 1925 objął posadę dyrektora cukrowni Gniezno, którą zarządzał do 1938. Z własnej inicjatywy zorganizował tam laboratorium melasowe, w którym przeprowadził prace badawcze nad wykorzystaniem melasy, produktu ubocznego cukrowni. Pod jego kierunkiem została opracowana metoda otrzymywania z melasy węgla aktywnego o nazwie *karbomel* oraz produkcji gliceryny na drodze fermentacji, na które uzyskał patenty. Opracował również nowe rozwiązania konstrukcyjne segregatora cukru krystalicznego. W 1938 został dyrektorem podwarszawskiej cukrowni Józefów. W 1942 został zwolniony przez zarząd niemiecki. Podjął wówczas pracę badawczą w Inst. Przemysłu Cukrowniczego w Warszawie. Po wojnie Ś. był przez rok dyrektorem cukrowni Środa w Wielkopolsce, w 1946–48 zaś naczelnikiem wydziału technicznego Centralnego Zarządu Przemysłu Cukrowniczego w Warszawie. Później został ponownie dyrektorem zakładów w Józefowie, a następnie doradcą technicznym. Funkcję tę pełnił do śmierci.

Ś. opublikował 36 artykułów w „Gazecie Cukierniczej” (1910–47), dotyczących istotnych problemów przemysłu cukrowniczego. 18 tekstów dotyczyło poszczególnych procesów technologicznych cukrowni, zaś 9 – wykorzystania melasy. Nadto opublikował: *Melasa jako surowiec dla*

przemysłów chemicznych (1923), *Oszczędność w cukrownictwie* (1946), *Praktyczne wskazania z technologii cukrowniczej* (1946–47). Przełożył także z języka rosyjskiego pracę P.W. Gołowina *Technologia cukrownictwa* (1952).

Ś. był odznaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz Medalem Niepodległości. Pośmiertnie (1954) przyznano mu nagrodę państwową III stopnia.

SBTP (S. Nikiel).

Inż. Tadeusz Śliwiński, „Gazeta Cukrownicza” 1954, nr 10–12.

Marcin Dolecki

[Poprzedni](#)
[Następny](#)